

vedtoges med 134 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF, VS og Arne Bjerregaard (UP)) mod 4 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 232:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udskydelse af revisionen af bestemmelsen om forlænget dagpengeret).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 29/4 87. Første behandling 6/5 87. Betænkning 19/5 87. Anden behandling 27/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 130 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF, VS og Arne Bjerregaard (UP)) mod 4 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Varetægtsfængling i retshåndhævelsesøjemed).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 17/12 86. Første behandling 14/1 87. Betænkning 19/5 87. Anden behandling 22/5 87. Tillæggsbetænkning 26/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Det er næsten præcis 10 år siden – det var nemlig den 31. maj 1977 – at et folketing, ikke dette, men et tidligere, behandlede et privat lovforslag fra nogle repræsentanter for den konservative folketingsgruppe. Det handlede om at udvide adgangen til at varetægtsfængsle i voldssager.

I dag, 10 år efter, er der grund til at lykønske de pågældende medlemmer af den konservative folketingsgruppe, nemlig hr. Hagen Hagensen, fru Annelise Gotfredsen, hr. Ninn-Hansen og hr. Poul Schlüter. En sag, som de har kæmpet for i 10 år, er det nu lykkedes dem at få Socialdemokraterne til at hoppe på. I de 10 år, der er gået, har den samme gruppe mennesker enten i opposition eller som regeringsbærere fremsat forslag af et lignende indhold mindst 6 gange – det var, hvad jeg kunne tælle mig frem til; det kan godt være, at det er mere; jeg har ved tidligere lejlighed sagt, at det kom stort set en gang om året. Det har været lidt forskelligt, hvordan det har set ud, men hovedindholdet har været det samme: vi vil have lov til at varetægtsfængsle nogle flere, når de er mistænkt for at have begået en voldshandling.

Lige så mange gange er de forslag, som repræsentanter for Det Konservative Folkeparti har fremsat, blevet afvist af Socialdemokraterne. Jeg vil bede de socialdemokrater, der er interesserede i politisk historie, om, når de får tid en dag, at sætte sig ned og læse, hvad de socialdemokratiske ordførere har sagt ved de forskellige behandlinger – der har som sagt været mindst seks, måske flere – af et forslag, der til forveksling ligner det, som vi nu om et øjeblik skal til at stemme om.

Når jeg overhovedet tager ordet ved tredje behandling, er det selvfølgelig for at gøre et sidste forsøg på at få bare nogle socialdemokrater til at overveje, om det er rigtigt, det, de har tænkt sig at gøre i dag.

Som sagt er de tidligere forslag altid blevet afvist af Socialdemokraterne, indtil hr. Torben Lund i december 1986 fik ondt i sin retsfølelse, fordi han læste en artikel i et dagblad om en mand, der var blevet slået ihjel.

Senere har vicepolitidirektør Ole Nørgaard udredt sagen og påvist, at selv om den dræbte havde været udsat for voldshand-